

## § 108.

Ethvert Vidne afhøres for sig og bør i Reglen ikke, forinden dets Afhøring under Domsforhandlingen er afsluttet, paahøre Forklaringer af andre Vidner, af Syns- eller Skønsmænd eller af Sigtede. Vidner, hvis Udsagn staa i Strid med hinanden, kunne efter Rettens Beslutning stilles imod hinanden. Saadant bør dog ikke uden særlig Grund ske før Domsforhandlingen.

## § 109.

Under et Vidnes Afhøring bør det iagttages:

at Vidnet saa vidt muligt foranlediges til at udtale sig i sammenhængende Orden om de Punkter, angaaende hvilke dets Forklaring æskes,

at det bringes paa det rene, hvor vidt Vidnets Forklaring støtter sig til egen Iagttagelse, og

at Spøragsmaal, hvorved der foreholdes Vidnet Omstændigheder, som først skulle godtgøres ved dets Svar, saa vidt muligt undgaas.

Om nedskrevne Optegnelser maa benyttes ved Besvarelsen af de til Vidnet rettede Spøragsmaal, afgøres af Retten, efter at det er opgivet, af hvem, naar og i hvilket Øjemed de ere affattede.

## § 110.

Vidneforklaringer, som afgives under Domsforhandling, blive som Regel at bekræfte med Ed eller — hvis et Vidne ikke hører til et Trossamfund, for hvilket der haves en lovbestemt Edsformular, eller erklærer, at det ifølge sin religiøse Tro ikke tør aflægge Ed, eller at det overhovedet ikke har nogen religiøs Tro, — med en Forsikring „paa Ære og Samvittighed“, der træder i Eds Sted.

Bekræftelsen sker efter Afhøringen og bør, naar ikke særlige Omstændigheder gøre dette uhensigtsmæssigt, udsættes, indtil alle Vidner, hvis Forklaringer angaa et og samme Forhold, ere afhørte. For saa vidt Omstændighederne give Anledning hertil, bør Dommeren først paa ny minde Vidnerne om Bekræftelsens Betydning og om det Ansvar, som de paadrage sig ved at bekræfte en falsk Forklaring. Forinden han modtager et Vidnes Bekræftelse, bør han give Vidnet fornøden Lejlighed til at berigtige sin Forklaring; hvor han dertil finder Anledning, kan han foreholde Vidnet, hvad der af andre Vidner er forklaret eller paa anden Maade er fremkommet i Modstrid med Vidnets Forklaring. Vidnets Bekræftelse gaar ud paa, at det forsikrer, at det har talt Sandhed og intet fortiet.

## § 111.

Vidneforklaring, som afgives uden for Domsforhandling, bliver ikkun at bekræfte, naar Forklaringen maa paaregnes at skulle benyttes som Bevis under Domsforhandling, eller naar saadant af særlige Grunde maa anses nødvendigt. I saadant Tilfælde forholdes i Henseende til Bekræftelsen som ovenanført, hvorhos det bliver at iagttage, at saa vidt muligt Retsvidne tilkaldes overensstemmende med § 68, naar en særlig Retsskriver ikke er til Stede.

Afgiver Vidnet senere Forklaring under Domsforhandlingen, bliver Forklaringen at bekræfte efter de for denne givne Regler.

## § 112.

Edfæstelse finder ikke Sted af:

- 1) Børn under 15 Aar,
- 2) Personer, hvis Aandsevner skønnes at være saa mangelfuldt udviklede eller saa svækkede eller forstyrrede, at Edfæstelse vilde være betydningsløs,